

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

95. E conuers. insignes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

ille cum breui se se collegisset ; pro ! inquit, erumpens ; quām bellè mihi, ea loientias aduentat ! Deo laus : moriar illo die : est ne huic comparabilis in anno dies ? in quo mortis propriæ dolorem sorbeat immensa ex resurgentे Christo lātitia ? & vero sub ortum illius diei placide animam efflauit, vitiumque id illi prædictum diuinitus, haud tam opinor ad morbi doentes vicina gloriæ promulgare aliqua condiebos, quam ad Neophytes, certa eius fiducia, in Christi obsequio confitmandos. Inter alios partus generosus quibus ethi ratis sed multotum vicem aquantibus, Nanchinum p̄t̄ aliis urbibus nobilitauit, auxitque Christi fidem, nominatur Paulo non multum inferior, cui suus dabitur in sequentibus locus. Reuileendum nunc nobis Pechini, Riccius & Pantoja, rem Christi quām gnauiter, & emolumento quām copioso gerant : utique deinceps in Sinensi lingua pariter expedito, dici nulla pars vacabat ab adeuntium concursu vel adeundorum inuitatu ; ceterus virobique assidui, sermo perpetuus & disputatio de mathematicis, physicis, legibus, præceptis morum, & graioribus de Deo, & immortali animo, & futurorum post hanc vitam expectatione : quocumque porto studio intincti, audis auribus dicentem Riccium biberent, quem reuerebantur ut Magistrum, sermo eius omnis cuiuscumque fuisse argumenti, definebat temper in decretoria & æterna religionis veræ principia, & effata, quibus apparebat illos vehementissimè commoueri ad gerendam omni contentione, dum viuerent, futurorum curam, & satagendum ut quod erat æternū, atque immortale, post momentum hoc cui brevissimum beatum esset. Ac nisi expertum nationis illius, aulae, nobilium & Literatorum conditio docuisset, ad stabiliendam Christi fidem præstare paucos inculpatæ vitæ, & censorij exempli, multis solutæ disciplina, & nomen Christianum priuato dedecore insufficientibus ; pronum illi erat ingenti numero lectam illam grauare Christianitatem : pergitque paucorum quos Christo adiunxerat censere nomina, titulos, dignitatem, & suscepit ut rationes virtutum numeris perfectas, quibus mirè crescebat Christianæ legis existimatio : eorum unum in specimen omnium hic pono. Nobilis Mandarinus, ex Tribunibus Regis Senator, ogoumento Li, ardens aliquid certi de Deo, & animâ nosse, quicquid doctrinatum apud Literatos, Oscianos & Taoios est, versarat, ex eo multorum annorum operoso conatu, tamen insignes.

95. E conuict.

Riccius sole non cerneret, essetque opus exquisita tūm errorum illorum peritia, tūm dexteritate ad deradendam ab eius oculis cæcam albuginem ; igitur cum se ostentaret astrorum & cœli notitia, Riccius hac illum domare aggressus est ut digito tangeret, quantopere in iis allucinaretur, ex quo conficiendum illi dedit, quanto gravius in iis que super celum, & astra sunt, erraret quorum sibi magisterium usurpabat. Ita effectus docilior, & demum expugnatus, in procinctu erat ut Christo se dederet ; sed restabat lethalis remora, cui amouenda nisi

nisi patientissimæ industriae robur omne exercuisset Riccius , de falso illius actum erat. diuinandi artem, prædictionum tam certo calutanto quæstu luctorum; tanta potentiorum gratia, & fama populorum exereuerat tandem, ut confuleretur tanquam oraculum; hinc ille animum obstinabat, meræ sagacitatis esse quicquid faciat, nec transilire lineas Philosophiae naturalis ex signis præsentibus ventura indicantis, cum tamen ad hoc superstitionis, & semimagica adhiberet, fuso Astrologiæ obducta. Grandis meriti decus fuit Magistri sui rationibus cedentem, eiurate cum arte, summisque illius opibus, diuinum hominum famam quandam longinquam, & futura, quod est Dei solus, velut præsentis cernentis. Exinde animo, ut mente ritè comparatus, die Matthæi Apostoli, nouam è sacro balneo vitam; nouum nomen dicit; Paulus nominatur; atque ut primam edat, & nobile fidelitati sua documentum, triduo integro bibliothecam suam purgat; libris omnes quæ scriptos, quæ typis excusos, damnatae scientiæ arcana paci, experimenta, & regulas complexos in caplas confercit (ingenis annotrum complurium, tatus, & sumptuosus labor) partem illorum alteram in domus area palam crenat; partem ad nos mittit in Christianorum oculis cremandam; illam ut intelligerent Ethnici nihil se in posterum interrogandum de occultis, quorum prædictiones vltro igni damnatae, hanc ut certiores faceret Christianos nunquam repetiturum illas artes, quas ut maximè veller, actis in cinerem earum instrumentis, non posset. Sactisficij huius igne, & carissimatum sibi rerum, tantum est ignem promeritus diuini spiritus ut de Christi lauacro Christianus simul emerget, & sanctus, alienæ mox salutis ardore inflammatus parentem decrepitam, vxorem, liberos duos professione Literatos, præceptores illorum familiamque vniuersam cum mancipiis, Deo lucrificet: in in quidam seruus admonitus ut vel semel sacre adesset catechesi, correpto furioso cultro, dextræ sibi digitum abscidit, vociferans, ante sibi cunes ex omni corpore sic frustatim yellendas, quam ut ritus antiqui extraneis mutaret; mutauit nihilominus, & servii duritiem, paulatim hec miseratione, suauu, lachrymis ita emolliuit, ut se denique cum uxore diuino lauacro subderet expiandum: ad hæc idem Paulus bonum ædium partem in sacellum dicavit, in quo cœtus sacros agebant Christiani, viam quoque ipse morosam & asperam confessionibus feminorum priimus complanauit, publico coniugis, matronæ clatissimæ, & eius familiarium exemplo; quas præter necessaria obeundo ritè Sacramento, Latinam quoque precatiunculam scitè docuerat, quæ nostrum defectu literarum, atque accentuum iis perdifficilis, iuit tamen in usum aliarum etiam feminatum, ne ab usu communi Christianorum in Europa tantillum recederent. In sacro epulo liquefiebat totus, paratimque ad illud animum ieunio pridiano, ieunio item postridie ad agendas gratias occupabat. Ad quæcum vero animarum tam incitato agebatur, ut fræpo in multis egeret, & erat nostris eapropter intime

^{96.}
d'flicul. con-
fessi. femin.
tollitur.

Confiteor
Deo, &c.